

ρίζες

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗ

το αυτοκίνητο: έχει θέατρο στο οποίο γίνονται πολιτιστικές και καλλιτεχνικές παραστάσεις, ναούς, σπίτια, αγορά, βουλευτήριο, Νυμφαίο και πύλη με πύργους. Η Σίδη ήταν σημαντική πόλη όχι μόνο στην αρχαιότητα, αλλά και επι Βυζαντίου.

Αφήνοντας τη Σίδη προχωρήσαμε ΒΔ στα βουνά σε ένα όχι τόσο γνωστό αρχαιολογικό χώρο, που οι αρχαιολογιοί πιστεύουν είναι η Σελεύκεια της Παμφυλίας. Εδώ γίνονται δύσκολα τα πράγματα για το αυτοκίνητο, αλλά αξίζει ο ποδαρόδρομος. Ένα πανέμορφο ορεινό τοπίο με έλατα και αρχαία με απίστευτη θέα της πεδιάδας. Κατεβαίνοντας το βουνό, σε όχι μεγάλη απόσταση φθάσαμε στην Ασπενδο με το φημισμένο θέατρο (ίσως το πιο καλοδιατηρημένο του είδος του στον κόσμο) με 15000 θέσεις, στο οποίο γίνονται παραστάσεις όπως στην Επίδαυρο και Ήρωδειο. Η Ασπενδος έχει επιπλέον υδραγωγείο, αγορά, βουλευτήριο και αλλά μνημεία. Είναι το διαμάντι του τουρισμού της περιοχής και τα πούλια με τουρίστες πηγαίνονται. Να σημειωθεί ότι η Ασπενδος ήταν χτισμένη στον ποταμό Ευρυμεδωντα και στις εκβολές του, το 468π.Χ ο Κίμων (υιός του Μιλτιαδην) νίκησε τους Πέρσες σε μια μεγάλη ναυμαχία και εξασφάλισε την ανεξαρτησία των ελληνικών πόλεων της περιοχής.

Μετά την Ασπενδο φθάσαμε στην Αττάλεια (μια σύγχρονη πόλη με 2εκατ. κατοίκους και η οποία πρόσφατα φιλοξένησε τη σύσκεψη G20, ενώ φέτος θα φιλοξενήσει το World Expo 2016). Η Αττάλεια φέρει το όνομα του Βασιλιά Απταλο της Περγάμου και διατηρεί το ίδιο σχεδόν όνομα (Antalya). Είχε τόσο συνωστισμό, που δυσκολευτήκαμε με το αυτοκίνητο να βρούμε τα αρκετά γνωστά αρχαιολογικά μνημεία, αλλά επισκεφθήκαμε το σουδαίο μουσείο που έχει αξιόλογα έργα τέχνης.

Μετά την Αττάλεια συνεχίσαμε δυτικά στον παραλιακό αυτοκίνητοδρόμο και σταματήσαμε στην Φαστίλιδα. Μα τι χώρος είναι αυτός - αρχαία πάνω στη θάλασσα, με τρεις παραλίες (τα 3 αρχαία λιμάνια) και έλατα! Κάτι ξέρανε οι Ροδίτες που τη ξήσανε! Η Φαστίλις βρίσκεται κάτω από τον Όλυμπο (μάλιστα Όρος Όλυμπος) και η περιοχή φέρει την ονομασία Εθνικός Δρυμός Όλυμπος. Απίστευτη ομορφιά.

Από εκεί προχωρήσαμε στην Φοίνικα (η πόλη είχε μεγάλο και εύπορο ελληνικό πλυθισμό μέχρι το 1922) και διατηρεί το ελληνικό του όνομα Finike. Επειδη άρχισε να βραδιάζει πατήσαμε γκάζι και φθάσαμε στα Μύρα - η πόλη επισκόπη του Άγ. Νικολάου. Η εκκλησία έχει μετατραπεί σε μουσείο και ο τριγύρω χώρος είναι γεμάτος με πάγκους αναμνηστικών και εικό-

νες που πουλάνε οι Τούρκοι στους πολλούς χριστιανούς προσκυνητές (κυρίως Ρωσσους). Η πολύ συνηθισμένη επωνυμία «Baba Noël» είναι το λιγότερο προσβλητική, όπως είναι η προσπάθεια να παρουσιάσουν ότι ο «Santa Claus» ήταν κάπως... Τούρκος και το επίσιο πανηγύρι / τιάρκο που διοργανώνουν κάθε χρόνο στις 6 Δεκεμβρίου.

Γενικά, αυτό που ενοχλεί είναι η διαστρέβλωση της αλήθειας -όπως η χρήση των λέξεων: Ionian, Lycian, Hellenistic, Rhodian, Roman, Byzantine, αλλά σε ελάχιστες περιπτωσεις η λέξη «Greek», την οποία ο τουρίστας αμέσως θα αναγνώριζε, ενώ τις άλλες εάν δεν είναι καταπομένος ή έχει κάποιο ιστορικό / αρχαιολογικό ενδιαφέρον, δύσκολα θα καταλάβει περί τίνος προκεται.

Εκτός από τις πόλεις που αναφέρονται, η περιοχή είναι γεμάτη από πολλές ακόμα ελληνικές πόλεις: Αρυκανδα, Λιμυρα, Άραξα, Παταρα, Πιναρα, Καυνος, Ηρακλεια, Ολύμπος, Τλως, Τερμποσός, Λυτών, Καδυάνδα, Σύλλαιον, Σέληνη κ.α. Είναι απίστευτος ο αριθμός των ελληνικών πόλεων που ήκμασαν στο νοτιοδυτικό μέρος της οπερινής Τουρκίας, δηλαδή την αρχαία Λυκία, Πισιδία, Παμφυλία και σήμερα είναι σιωπηλός μάρτυρας αυτός ο απέραντος, αφάνταστος αρχαιολογικός πλούτος.